

ตอนที่ 1

หลักของการทดสอบทางจิตวิทยา

บทที่ 1

หน้าที่และประวัติของการทดสอบทางจิตวิทยา

เค้าโครงเรื่อง

1. ประวัติของการทดสอบทางจิตวิทยา
2. การพัฒนาการของแบบทดสอบทางจิตวิทยา
3. แหล่งค้นคว้าแบบทดสอบทางจิตวิทยา

สาระสำคัญ

1. การทดสอบทางจิตวิทยาคือการวัดความแตกต่างระหว่างบุคคลหรือวัดพฤติกรรมของคนเดียวกัน แต่ในกรณีหรือสถานการณ์ที่แตกต่างกัน
2. แบบทดสอบทางจิตวิทยาเริ่มด้วยแบบทดสอบสติปัญญาแบบแต่ละบุคคล เป็นกลุ่ม แบบทดสอบความสัมฤทธิ์ผล แบบทดสอบความถนัดและความสามารถ พิเศษ และสุดท้ายคือแบบทดสอบบุคลิกภาพ

วัตถุประสงค์ของการเรียน

สามารถเล่าเรื่องประวัติความเป็นมาและพัฒนาการของแบบทดสอบทางจิตวิทยาได้

ในบทที่ 1 หน้าที่และประวัติของการทดสอบทางจิตวิทยาจะกล่าวถึงประวัติความเป็นมาของแบบทดสอบทางจิตวิทยาว่า เริ่มต้นมาจากการที่นักจิตวิทยาประสบปัญหาอย่างไร และได้มีการคิดค้นเครื่องมือมาเพื่อศึกษาถึงปัญหาเหล่านั้น

1. ประวัติของการทดสอบทางจิตวิทยา

โดยปกติแล้วงานของการทดสอบทางจิตวิทยา คือ การวัดความแตกต่างระหว่างบุคคล หรือวัดปฏิกิริยาของคนคนเดียวกัน แต่ในกรณีหรือสถานการณ์ที่แตกต่างกัน ระยะเวลาของการพัฒนาแบบทดสอบทางจิตวิทยา คือ การที่พยายามจะบ่งลักษณะเด็กปัญญาอ่อน แต่ปัจจุบันความพยายามในการแบ่งแยกลักษณะของปัญญาอ่อนก็ยังเป็นงานที่สำคัญของแบบทดสอบทางจิตวิทยาบางชนิด และเกี่ยวข้องกับคลินิกในการใช้แบบทดสอบ ซึ่งรวมถึงการตรวจสอบความผิดปกติในด้านการปรับอารมณ์ บุคลิกภาพผิดปกติ และลักษณะอื่นของความผิดปกติของด้านอารมณ์และจิตใจ การพัฒนาแบบทดสอบเริ่มมาจากปัญหาที่เกิดขึ้นในด้านการศึกษาในปัจจุบันนี้ โรงเรียนเป็นสถานที่ที่มีการใช้แบบทดสอบมากที่สุด เพราะมีทั้งแบบทดสอบสำหรับวิชาต่าง ๆ ของครู แบบทดสอบที่ใช้กับเด็กที่มีปัญหาต่าง ๆ ในด้านการเรียน ตลอดจนแบบทดสอบที่ใช้เพื่อการแนะแนวทางการศึกษาและแนวทางอาชีพ ในระยะหลังแบบทดสอบทางจิตวิทยาได้ขยายวงออกไปจนถึงมีการทดสอบการเลือกบุคคลเข้าทำงาน แบบทดสอบได้มีการพัฒนาการอย่างมากในระยะสงครามโลกครั้งที่ 1 และพัฒนายิ่งขึ้นในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 เพื่อใช้ประโยชน์ในวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ในกองทัพ

อย่างไรก็ตาม ได้มีการใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยากันอย่างกว้างขวาง รวมทั้งใช้เป็นพื้นฐานในวิจัยต่าง ๆ อีกด้วย ที่เห็นได้อย่างชัดเจนที่สุด คือ ในจิตวิทยาความแตกต่างก็จำเป็นที่จะต้องใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล เพื่อที่จะใช้ศึกษาถึงธรรมชาติและขอบเขตของความแตกต่างของแต่ละบุคคล ใช้ในการบอกลักษณะทางจิตวิทยาในการวัดความแตกต่างของกลุ่ม และใช้ในการสำรวจหาข้อมูลทางสรีรวิทยาและทางวัฒนธรรมที่มามีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่ต่างกัน นอกจากนี้แล้ว ยังมีงานวิจัยในด้านอื่น ๆ อีกด้วย ทั้งนี้เพราะแบบทดสอบทางจิตวิทยา เป็นเครื่องมือที่มีมาตรฐานพอที่จะใช้สำรวจสำหรับปัญหาอื่น ๆ อีก เช่น ปัญหาการเปลี่ยนแปลงของอายุของแต่ละบุคคล ผลสะท้อนทางการศึกษาต่าง ๆ ผลของการทำจิตบำบัด ผลการโฆษณาชวนเชื่อ ตลอดจนใช้สำรวจหาสิ่งที่มีผลหรืออิทธิพลต่อพฤติกรรมอื่น ๆ

จากการที่แบบทดสอบทางจิตวิทยานี้ สามารถที่ใช้ได้หลาย ๆ ทางนี้เอง จึงทำให้เกิดเป็นหนังสือเล่มนี้ขึ้นเพื่อให้นักศึกษาจิตวิทยาได้สามารถเข้าใจในแบบทดสอบทางจิตวิทยา โดยมีได้หมายความว่า หนังสือเล่มนี้เขียนขึ้นเพื่อให้ผู้อ่านสามารถที่จะทำแบบทดสอบได้อย่างชำนาญ หรือกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการใช้แบบทดสอบ แต่เป็นหนังสือที่เขียนขึ้นเพื่อให้นักศึกษาจิตวิทยาทั่ว ๆ ไปสามารถเข้าใจถึงความจำเป็นมา การประเมินผล การแปลผลการเลือกแบบทดสอบ วิธีการของการใช้แบบทดสอบ ตลอดจนขอบเขตของการใช้แบบทดสอบ

ทั้งนี้เพราะในปัจจุบันการรู้จักคุ้นเคยกับแบบทดสอบทางจิตวิทยาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักจิตวิทยาทั่ว ๆ ไป เท่ากับการที่จะต้องเป็นผู้ใช้แบบทดสอบเอง

1.1 ความสนใจและการฝึกหัดในระยะเริ่มแรกในเรื่องเกี่ยวกับเด็กปัญญาอ่อน

ในสมัยศตวรรษที่ 19 นั้น ได้เริ่มมีความสนใจเกี่ยวกับการรักษาคนที่เป็นปัญญาอ่อน และพวกผิดปกติต่าง ๆ ซึ่งจากความสนใจนี้เองทำให้เกิดความต้องการที่จะหาวิธีแยกหรือบ่งถึงลักษณะผิดปกติต่าง ๆ เหล่านี้ ได้มีสถาบันต่าง ๆ มากมายทั้งในยุโรปและอเมริกา พยายามที่จะค้นหามาตรฐานในการที่จะแบ่งคนเหล่านี้ออกจากคนปกติทั่ว ๆ ไป เริ่มแรกสนใจในการแบ่งคนปัญญาอ่อนออกจากคนปกติทั่ว ๆ ไปก่อน โดยที่ในพวกจิตผิดปกติทั้งหลายนั้นอาจจะผิดปกติโดยเกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้อง กับสติปัญญา และในปัญญาอ่อนนั้นอาจจะเริ่มมาตั้งแต่กำเนิดหรือเป็นตอนเด็ก ซึ่งการแบ่งแยกนี้ได้พบครั้งแรกในผลงานของแพทย์ชาวฝรั่งเศส Esquirol (1838) นอกจากนี้แล้ว Esquirol ได้ชี้ให้เห็นว่าพวกปัญญาอ่อนยังแบ่งออกเป็นหลายระดับจากปกติลงไปจนถึงปัญญาอ่อนมาก ๆ ในวิธีการที่ Esquirol ใช้นั้นมีหลายอย่าง แต่ที่สุดเขาสรุปว่า ภาษาที่แต่ละบุคคลใช้เป็นตัวการที่สำคัญที่สุดในการบอกระดับสติปัญญา ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าแม้แต่ในปัจจุบันสิ่งที่ใช้บอกลักษณะของปัญญาอ่อนก็คือภาษา (Verbal) และในแบบทดสอบทางสติปัญญาในปัจจุบันนี้ยังให้ความสำคัญกับภาษาเป็นอย่างมาก

งานที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ งานของแพทย์ชาวฝรั่งเศส Seguin ซึ่งเป็นคนแรกที่ให้ความสนใจกับการฝึกฝนเป็นพิเศษแก่คนปัญญาอ่อน และจากการทำงานทางด้านนี้เป็นเวลานาน Seguin (1866) ได้ปฏิเสธการที่คนปัญญาอ่อนถูกกล่าวหาว่าเป็นคนที่ดูร้ายในปี 1837 Seguin ได้ตั้งโรงเรียนพิเศษขึ้นเพื่อให้นักศึกษากับคนปัญญาอ่อนโดยเฉพาะ และในปีนั้นเอง Seguin ได้อพยพไปอยู่อเมริกา ซึ่งที่นั่นแนวความคิดของเขาเป็นที่สนใจ เขาได้มีการฝึกพิเศษในด้านต่าง ๆ เช่น การใช้ประสาทสัมผัส และกล้ามเนื้อให้แก่คนปัญญาอ่อนในสถานฝึกของเขา ซึ่งที่นั่น Seguin ได้ศึกษาเกี่ยวกับการแยกใช้ประสาทสัมผัสตลอดจนฝึกการควบคุมการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ด้วย ซึ่งวิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ของ Seguin ได้ถูกพัฒนามาใช้ในส่วนของการกระทำ (Nonverbal) หรือ Performance Test ของแบบทดสอบทางสติปัญญาในปัจจุบัน

1.2 นักจิตวิทยาการทดลอง (The First Experimental Psychologists)

งานในด้านจิตวิทยาการทดลองในสมัยศตวรรษที่ 19 นั้น ไม่ได้ให้ความสนใจกับการวัดความแตกต่างระหว่างบุคคล งานหลักของนักจิตวิทยาสมัยนั้นคือ การวางหลักหรือกฎเกณฑ์ของพฤติกรรมทั่ว ๆ ไปของมนุษย์ ถึงแม้ว่าโดยความจริงแล้ว ปฏิกริยาโต้ตอบของแต่ละบุคคลในสถานการณ์เดียวกันจะแตกต่างกัน ก็ยังคงถูกมองในฐานะที่เป็นผลของความผิดพลาด

(error) ที่เกิดขึ้นเท่านั้น ในปัจจุบันนี้จากความผิดพลาดหรือการกระจายของแต่ละบุคคลที่เกิดขึ้น ทำให้ผลที่ได้รับออกมาเป็นค่าโดยประมาณมากกว่าเป็นค่าแน่นอน ซึ่งวิธีนี้ในแง่ของความแตกต่างระหว่างบุคคลแล้ว เป็นสิ่งที่เด่นชัดในการทดลองที่พบโดยวุนด์ (Wundt) ที่ลิปซิก ในปี 1879 ซึ่งนักจิตวิทยาการทดลองได้รับการฝึกฝนมา

อย่างไรก็ตาม งานของนักจิตวิทยาการทดลองในสมัยนั้น พบว่าได้รับอิทธิพลจาก สรีรวิทยาและฟิสิกส์ ดังนั้นปัญหาที่พวกเขาสนใจศึกษาอย่างยิ่งคือ เรื่องของประสาทสัมผัส อันได้แก่ เรื่องสายตา หู และประสาทสัมผัสอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องราวของปฏิกิริยาในการตอบสนอง ซึ่งจากการเน้นในเรื่องของประสาทสัมผัสนี้เอง เป็นตัวสะท้อนโดยธรรมชาติให้เห็นถึงการทดสอบทางจิตวิทยาในระยะเริ่มแรก นอกจากนี้แล้วในระยะเริ่มแรกของการทดลองก็เกิดความต้องการในการควบคุมสถานการณ์ต่าง ๆ ในขณะทำการสังเกต ตัวอย่างเช่น คำพูดที่ใช้ในการออกคำสั่งให้ผู้ถูกทดสอบทำการทดลองเกี่ยวกับปฏิกิริยาในการตอบสนอง นั้นมีผลทำให้เกิดการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการตอบสนอง หรือแม้แต่ความสว่าง หรือสีของสิ่งแวดล้อมก็มีผลต่อการตอบสนองทั้งสิ้น ซึ่งการที่ต้องมีการควบคุม หรือสังเกตภายใต้สถานการณ์มาตรฐาน (Standardized Situations) เหล่านี้กลายมาเป็นสิ่งที่เป็นข้อสังเกตของการใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยาเช่นกัน

1.3 งานของ ฟรานซิส กัลตัน (The Contribution of Francis Galton)

เซอร์ ฟรานซิส กัลตัน นักชีววิทยาชาวอังกฤษ เป็นคนแรกที่ทำให้เกิดการเคลื่อนไหวในด้านแบบทดสอบต่าง ๆ ขึ้น อันเป็นผลมาจากการที่เขาได้ให้ความสนใจทำวิจัยและทดลองหลายอย่างเกี่ยวกับเรื่องของพันธุกรรม กัลตัน ได้มองเห็นความจำเป็นในการที่จะศึกษาลักษณะความสัมพันธ์บางอย่างในคนที่เกี่ยวข้องกัน และคนที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกันสิ่งที่เขาค้นพบ เช่น ระดับของความเหมือนกันระหว่างพ่อแม่กับลูก พี่น้องผู้ชายกับพี่น้องผู้หญิง ระหว่างญาติ และสุดท้ายคือฝาแฝด กัลตัน มีเครื่องมือในการที่จะวัดทางด้านมนุษยวิทยาต่าง ๆ ด้วย ซึ่งเขาได้แสดงเครื่องมือในการแสดงสินค้านานาชาติใน ค.ศ. 1884 ซึ่งเสียเงินเพียง 3 เพนนีก็สามารถที่จะวัดลักษณะทางร่างกายบางอย่างได้ ตลอดจนความสามารถที่จะวัดความสามารถของสายตา การได้ยิน กล้ามเนื้อ ระยะเวลาของปฏิกิริยาในการตอบสนอง ตลอดจนการทำงานของประสาทสัมผัสและอวัยวะในการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่ไม่สามารถจับต้องได้ ซึ่งเมื่อการแสดงนี้เสร็จสิ้นลง เขาได้นำเครื่องวัดนี้ไปไว้ยังพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่กรุงลอนดอน ซึ่งก็ทำงานต่อมาอีก 6 ปี จากวิธีการนี้เองเป็นจุดเริ่มต้นของการศึกษาข้อมูลจากร่างกายของคนเราในด้านความแตกต่างของแต่ละบุคคลอย่างมีระเบียบแบบแผนเป็นครั้งแรก

- 3. เป็นผู้นำเอาเรื่องการใช้ประสาทสัมผัสและกล้ามเนื้อมาใช้ และต่อมาพัฒนามาเป็นส่วนของการกระทำ (Performance) ในแบบทดสอบสติปัญญา
- 4. เป็นผู้ริเริ่มงานทางด้านมาตราส่วนประมาณค่า และแบบทดสอบมาใช้
4. Binet-Simon

2. การพัฒนาการแบบทดสอบทางจิตวิทยา

อาจจะกล่าวได้ว่าแบบทดสอบในปัจจุบันนี้ เป็นผลจากการพัฒนาการมาจากแบบทดสอบของ เจมส์ แมคคีน คาเทล (James Mc. Keen Cattell) งานของคาเทลติดต่อเชื่อมโยงกับงานของกัลตัน คาเทลจบปริญญาเอกจากลิบซิก โดยแสดงความคิดเห็นไว้อย่างมากมายเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคลในเรื่องของปฏิภริยาในการตอบสนอง เมื่อคาเทลกลับมาสหรัฐอเมริกาเขาได้ให้ความสนใจกับเรื่องของจิตวิทยาการทดลองและแบบทดสอบต่าง ๆ

ในงานเขียนของคาเทล ในปี 1908 คำว่า "Mental Test" ถูกนำมาใช้เป็นครั้งแรกในวงการของนักจิตวิทยา ซึ่งคำนี้หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้กับนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาถึงระดับของสติปัญญา แบบทดสอบนี้จะใช้วัดเป็นรายบุคคล รวมถึงการวัดความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความเร็วในการเคลื่อนไหวร่างกาย การรับรู้ความรู้สึกเจ็บ การใช้สายตา การได้ยิน ความสามารถในการบอกความแตกต่างของน้ำหนัก ระยะเวลาของการปฏิภริยาตอบสนอง ความจำ และอื่น ๆ ซึ่งในแบบทดสอบของคาเทลนั้นได้มีบางส่วนที่มาจากความคิดเห็นของกัลตันในเรื่องของประสาทสัมผัสต่าง ๆ

ในปลายศตวรรษที่ 19 แบบทดสอบของคาเทลได้ถูกพัฒนาเปลี่ยนแปลงแก้ไขมาใช้กับนักเรียน นักศึกษา และเด็กทั่ว ๆ ไป หลังจากนั้นแล้ว นักจิตวิทยาชาวยุโรปยังได้พัฒนาแบบทดสอบ ซึ่งครอบคลุมสิ่งต่าง ๆ ซับซ้อนขึ้น คราฟฟิน (1895) ซึ่งเริ่มแรกในการทดสอบทางคลินิกกับคนไข้ทางจิต ได้เตรียมแบบทดสอบซึ่งเขาเห็นว่าเป็นพื้นฐานบางลักษณะของแต่ละบุคคล แบบทดสอบนั้นประกอบด้วยวิธีการทางคณิตศาสตร์แบบง่าย ซึ่งถูกออกแบบเพื่อวัดความเข้าใจ ความรู้สึกไว ตลอดจนงานที่เกี่ยวกับการใช้สมาธิและอื่น ๆ หลังจากงานของคราฟฟินแล้ว เออร์ (1889) ยังได้ดัดแปลงแบบทดสอบโดยได้จัดให้มีเรื่องของการรับรู้ความจำ ความสัมพันธ์ การทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ในฐานะที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการทำงานของจิตใจ ในปี 1897 แอปบิงกัส ยังได้สร้างแบบทดสอบ ซึ่งมีการคำนวณทั่ว ๆ ไป ความจำ การเติมประโยคให้สมบูรณ์ ใช้กับเด็กนักเรียนทั่ว ๆ ไป และเขาก็พบว่า การเติม

ประโยชน์ให้สมบูรณ์เป็นแบบทดสอบชนิดเดียวเท่านั้นที่แสดงถึงความสามารถของเด็กนักเรียนอย่างแท้จริง และในทำนองเดียวกัน เพอรารี (1896) นักจิตวิทยาชาวอิตาลี ยังได้สร้างแบบทดสอบต่อเนื่องซึ่งใช้วัดตั้งแต่การวัดทางสรีรวิทยา การเคลื่อนไหวร่างกายไปจนถึงเรื่องของการเข้าใจต่าง ๆ และการแปลความหมาย รูปภาพ ซึ่งจากแบบทดสอบทั้งหมดนี้ บีเนท์ และ เฮอร์ ชาวฝรั่งเศสได้วิจารณ์ว่า แบบทดสอบเหล่านี้ให้ความสนใจกับเรื่องของประสาทสัมผัส และลักษณะความสามารถพิเศษเฉพาะอย่างมากเกินไป บีเนท์มีความเห็นว่า แบบทดสอบที่จะใช้วัดความแตกต่างของแต่ละบุคคลนั้น ควรที่จะครอบคลุมเรื่องของความจำ จินตนาการ ความตั้งใจ การเสนอแนะ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และอื่น ๆ ซึ่งจากแนวความคิดนี้เองที่ทำให้เกิดการพัฒนาระบบทดสอบที่มีชื่อเสียงจนปัจจุบันนี้คือ Binet Intelligence Scales

2.1 บีเนท์ และการเกิดขึ้นของแบบทดสอบสติปัญญา

บีเนท์ และผู้ร่วมงานได้อุทิศเวลาเป็นปี ๆ เพื่อศึกษาหาทางวัดสติปัญญา เขาได้พยายามทดลองหลาย ๆ วิธี ตั้งแต่การศึกษาทางสรีรวิทยา การวิเคราะห์หลายมือ หรือแม้แต่การวัดชีพจร ซึ่งจากงานเหล่านี้เองทำให้เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบทดสอบต่อมา จนปี 1905 กระทรวงศึกษาธิการฝรั่งเศส มีความต้องการที่จะหาเครื่องมือที่จะใช้ในการวัดเด็กปัญญาอ่อนเพื่อจัดการด้านการศึกษาที่ปารีส ซึ่งจากความต้องการนี้เป็นจุดเริ่มต้น Binet-Simon Scale (1905) ขึ้นเป็นครั้งแรก

ซึ่งแบบทดสอบนี้เองประกอบด้วยปัญหา 30 ข้อ โดยแบบทดสอบจัดเรียงตามลำดับความยากง่าย แบบทดสอบที่ยากนั้นใช้กับเด็กปกติอายุ 3-11 ปี ทำรวมทั้งเด็กปัญญาอ่อนด้วย ในแบบทดสอบนั้นครอบคลุมหลายปัญหาด้วยกัน และเน้นในเรื่องของการตัดสินใจ เหตุผลและความเข้าใจ ซึ่งบีเนท์คิดว่าเป็นส่วนประกอบของสติปัญญา ถึงแม้ว่าเรื่องของประสาทสัมผัสและการรับรู้จะรวมอยู่ในแบบทดสอบนี้ด้วย แต่จัดได้ว่าแบบทดสอบชุดนี้เป็นแบบทดสอบชุดแรกที่ทำให้ความสำคัญกับส่วนของการทดสอบด้านคำพูด (Verbal) มากที่สุดของแบบทดสอบในขณะนั้น

ในปี 1908 ได้มีการแก้ไขแบบทดสอบชุดนี้ ปัญหาต่าง ๆ มีเพิ่มมากขึ้น และตัดคำถามบางข้อออก และแบบทดสอบนี้ใช้กับกลุ่มของเด็กในแต่ละระดับอายุตั้งแต่ 3 ขวบ จนถึง 13 ขวบ นั่นคือ ถ้าเด็กมีสติปัญญาเท่ากับเด็กอายุ 3 ขวบ ก็สามารถทำแบบทดสอบของระดับนี้ผ่านหมดนั่นเอง และเป็นเช่นนั้นในเด็กแต่ละระดับอายุจนถึงอายุ 13 ปีดังกล่าว ซึ่งคะแนนที่เด็กได้นั้นเป็นการอธิบายออกมาในรูปของ “อายุสมอง” (Mental Age)

ในการแก้ไขครั้งที่ 3 ของ Binet-Simon Scale ทำในปี 1911 ไม่ได้มีการแก้ไขอะไรมากขึ้น เพียงแต่มีการเพิ่มคำถามในบางระดับอายุให้มากขึ้น และขยายระดับอายุขึ้นไปจนถึง

ระดับวัยรุ่น

นับตั้งแต่การแก้ไขในปี 1908 เป็นต้นมา Binet-Simon Scale ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางจากนักศึกษาดิจิตวิทยาทั่วโลก แบบทดสอบได้รับการแปลเป็นภาษาต่าง ๆ ในสหรัฐอเมริกาได้มีการแก้ไขใหม่ และที่มีชื่อเสียงคือ งานแก้ไขของเทอร์แมน (L.M. Terman) แห่งมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด และเป็นที่ยอมรับในนามของ Stanford-Binet (Terman, 1916) ซึ่งจากแบบทดสอบสติปัญญาตัวเอง Intelligence Quotient (I.Q) หรืออัตราส่วน (ratio) ระหว่างอายุสมอง (Mental Age) และอายุจริง (Chronological Age) ถูกใช้เป็นครั้งแรก

ในการแก้ไขครั้งสุดท้ายของแบบทดสอบนี้ เคอร์สแมน (1912) ได้ขยายระดับอายุลงมาถึงเด็กอายุ 3 เดือน ซึ่งแบบทดสอบนี้เป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาการแบบทดสอบที่ใช้กับเด็กก่อนเข้าโรงเรียนและเด็กก่อน ในการทดสอบสติปัญญา

2.2 การทดสอบเป็นกลุ่ม (Group Testing)

แบบทดสอบของบีเนท์เป็นแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบได้ครั้งละหนึ่งคน หรือเรียกว่าเป็นแบบทดสอบแต่ละบุคคล (Individual Test) และลักษณะของแบบทดสอบต้องการผู้ที่ชำนาญหรือได้รับการฝึกมาโดยเฉพาะ ซึ่งลักษณะแบบทดสอบนี้มักจะใช้เป็นเครื่องมือทางคลินิกเพื่อการศึกษาเป็นรายบุคคลไป

Group Testing หรือแบบทดสอบเป็นกลุ่มนั้น เกิดขึ้นจากการที่ประเทศสหรัฐอเมริกาเข้าสู่สงครามโลกครั้งที่ 1 ในปี ค.ศ. 1917 สมาคมของนักจิตวิทยา (American Psychological Association) มองเห็นความสำคัญของการที่จะช่วยเหลือประเทศชาติในการที่จะแบ่งความสามารถของบุคคลในกองทัพ ไม่ว่าจะเป็นการแบ่งเพื่อจัดบุคคลเข้าทำงานตามหน่วยงานต่าง ๆ ในกองทัพ หรือรับคนเข้าประจำการ ตลอดจนปลดคนออกจากประจำการได้อย่างรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์และมีประสิทธิภาพพอสมควร ดังนั้นแบบทดสอบทางปัญญาแบบเป็นกลุ่มจึงเริ่มขึ้นในช่วงนี้เอง โดยได้นำเอาอุปกรณ์ต่าง ๆ ของการทดสอบทางสติปัญญาและแบบทดสอบกลุ่มที่ยังไม่ได้พิมพ์เผยแพร่โดย อาเธอร์ เอส โอทิส มาใช้ในกองทัพ ในที่สุดแบบทดสอบที่นักจิตวิทยาในกองทัพใช้นั้นเป็นที่รู้จักกันในนามของ Army Alpha และ Army Beta ซึ่งแบบทดสอบชุดแรกเป็นแบบทดสอบสติปัญญาทั่ว ๆ ไป ส่วนอันหลังเป็นการกระทำเพื่อใช้กับคนที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาพูด ซึ่งทั้ง 2 แบบเหมาะกับการใช้ทดสอบเป็นกลุ่ม

หลังจากนั้นแล้ว แบบทดสอบสติปัญญาแบบกลุ่มนี้ก็ได้รับการแก้ไขดัดแปลงใช้กับบุคคลโดยทั่ว ๆ ไป ไม่ใช่แต่เฉพาะในกองทัพเท่านั้น ยังได้นำมาใช้กับบุคคลทุกระดับอายุและระดับชั้นเรียน ตั้งแต่ก่อนเข้าโรงเรียนจนถึงนักศึกษามหาวิทยาลัย

2.3 แบบทดสอบความถนัด (Aptitude Test)

ถึงแม้ว่าแบบทดสอบทางสติปัญญาจะถูกออกแบบมาเพื่อวัดหลายสิ่งหลายอย่างที่

เชื่อว่า เป็นส่วนประกอบของสติปัญญา อย่างไรก็ตาม พบว่าในแบบทดสอบทางสติปัญญานั้น ยังไม่ครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะในแบบทดสอบทางสติปัญญานั้นจะประกอบด้วย แบบทดสอบทางด้านภาษา ตัวเลข ความคิดลึกซึ้ง และความสัมพันธ์ของสัญลักษณ์ ในระยะ ต่อมาแบบทดสอบทางสติปัญญาจึงถูกมองในฐานะที่เป็นแบบทดสอบที่ใช้ในการวัดในด้าน การศึกษา ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 นักจิตวิทยาได้มองเห็นความสำคัญของการที่จะสร้าง แบบสอบความถนัดต่าง ๆ เพื่อใช้ในการแนะแนวอาชีพในการเลือกงานให้เหมาะสมกับบุคคล ตลอดจนการแบ่งงานในโรงงานอุตสาหกรรมและในกองทัพ แบบทดสอบความถนัดที่ใช้กันมาก คือ แบบทดสอบที่ใช้ในการวัดความถนัดทางเครื่องกล เสมียน คนตรี และศิลปะ

2.4 แบบทดสอบความสัมฤทธิ์ผล (Standardized Achievement Tests)

ในขณะที่มีการพัฒนาการแบบทดสอบทางสติปัญญาและความถนัดนั้น แบบทดสอบ ที่ใช้ในโรงเรียนก็ได้รับการแก้ไขปรับปรุง แบบทดสอบความสัมฤทธิ์ผลที่จัดว่าเป็นมาตรฐาน ชุดแรกเริ่มขึ้นจากผลงานของธอร์นไคน์ ซึ่งในแบบทดสอบนี้ ได้รวบรวมวิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ใน ห้องปฏิบัติการจิตวิทยามาใช้ ซึ่งรวมถึงการประเมิน (rating) ลักษณะของลายมือ การ เขียนเรียงความ การสะกดตัว วิธีการทางคณิตศาสตร์ การใช้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ และ ในระยะต่อมาแบบทดสอบความสัมฤทธิ์ผลชุดแรกได้ถูกพิมพ์ออกมาใช้ในชื่อว่า Stanford Achievement Test ในปี ค.ศ. 1923 ซึ่งแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้วัดความสัมฤทธิ์ผลในวิชา ต่าง ๆ ที่แตกต่างกันออกไปในโรงเรียน

ในปี ค.ศ. 1930 ได้มีการพิจารณาว่าแบบทดสอบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเรียง- ความนั้น เป็นการทดสอบที่ไม่น่าเชื่อถือ จึงได้หันมาสร้างแบบทดสอบที่เป็นปรนัย (Objective) มากขึ้น ในเรื่องเกี่ยวกับเนื้อหาของวิชาที่เรียน แบบทดสอบที่มีชื่อเสียงว่ามีมาตรฐาน และ ความน่าเชื่อถืออันหนึ่ง คือ College Entrance Examination Board (CEEB) ซึ่งใช้ในการทดสอบ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลังจากนั้นแล้ว แบบทดสอบความสัมฤทธิ์ผลได้พัฒนาและแก้ไขโดย Educational Testing Service (ETS. 1974) ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับแบบทดสอบต่าง ๆ ได้ สร้างแบบทดสอบสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัย นักศึกษาวิชาชีพ และอื่น ๆ ขึ้นอีกมาก

แบบทดสอบความสัมฤทธิ์ผลไม่ได้ใช้แต่เฉพาะเพื่อจุดประสงค์แต่ทางด้านการศึกษา เท่านั้น แต่รวมถึงการคัดเลือกคนเข้าทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม และงานของรัฐบาลด้วย

2.5 การทดสอบบุคลิกภาพ (Personality Test)

ในงานการทดสอบทางจิตวิทยายังให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ หรือพฤติกรรม ที่แสดงออกมาโดยไม่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาอีกด้วย ซึ่งแบบทดสอบที่ใช้ในการทดสอบ สิ่งเหล่านี้เป็นที่รู้จักกันในนามของแบบทดสอบบุคลิกภาพ ซึ่งจะว่าไปแล้วแบบทดสอบบุคลิกภาพ

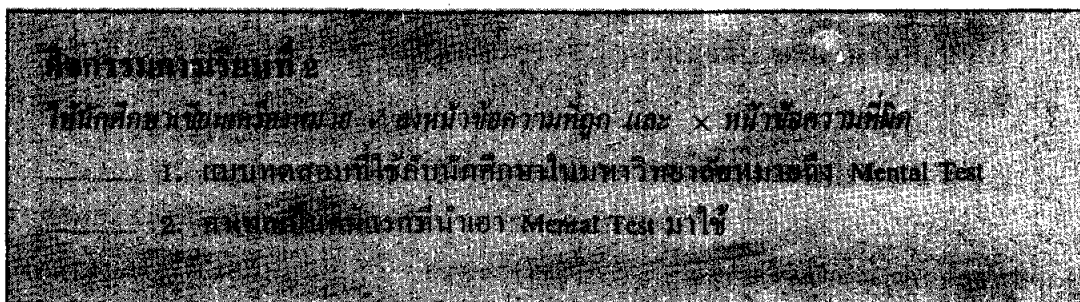
เริ่มต้นตั้งแต่สมัยคราฟฟิน (1892) ซึ่งใช้วิธี Free-Association กับคนไข้โรคจิต ซึ่งในแบบทดสอบของคราฟฟินเป็นการใช้คำเป็นสิ่งเร้า (Stimulus) แล้วให้คนไข้ตอบคำแรกที่คนไข้คิดได้ ซึ่งคราฟฟินใช้วิธีการนั้นในการศึกษาผลทางจิตวิทยาของอาการเหนื่อย ความหิว ตึดยา และรวมถึงปฏิกิริยาเกี่ยวเนื่องอื่น ๆ ซอมเมอร์ (Sommer , 1894) ได้แสดงความคิดเห็นเอาไว้ว่าวิธีการ Free-Association นี้ อาจจะนำมาใช้ในการแยกประเภทของคนที่มีความผิดปกติทางจิตได้

ระบะสงครามโลกครั้งที่ 1 ได้มีแบบสอบถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพ เรียกว่า การรายงานด้วยตนเอง (Self Report) ขึ้นใช้ในกองทัพ ซึ่งแบบสอบถามนี้ใช้เป็นเครื่องมือในการคัดเลือกหรือแบ่งกลุ่มบุคคลที่มีปัญหาทางจิตอย่างหายา ๆ ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นการถามเรื่องเกี่ยวกับตนเองโดยบุคคลนั้นเป็นผู้ตอบตามความเป็นจริง และมีการพัฒนาแบบสอบถามเหล่านี้ขึ้นโดยได้แบ่งแบบสอบถามเป็นตอน ๆ เพื่อถามเกี่ยวกับการปรับตัวทางด้านอารมณ์ต่าง ๆ และในตอนสุดท้ายได้มีการอธิบายถึงความสนใจและทัศนคติของบุคคลนั้นด้วย

แบบทดสอบอีกแบบของบุคลิกภาพเป็นแบบทดสอบที่เรียกว่า การสร้างสถานการณ์ หรือ Situational Tests ซึ่งแบบทดสอบนี้ คือการจัดสถานการณ์ให้เหมือนกับที่เป็นจริง แล้วสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออก ซึ่งสถานการณ์ต่าง ๆ นี้ อาจเป็นสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน หรือในโรงเรียน เพื่อจะดูพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น การโกง การพูดปด ขโมย ความร่วมมือในการทำงาน

Projective Techinques เป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้ในการศึกษาและทดสอบบุคลิกภาพ

โปรเจกทีฟ เทคนิก คือ การที่ให้ผู้ถูกทดสอบทำงานหรือตอบสนองต่อรูปภาพที่เลอะเลือน หรือไม่มีรูปร่างที่แน่นอน โดยให้อธิบายตามความรู้สึกนึกคิดของผู้ถูกทดสอบ ซึ่งวิธีการนี้เกิดจากความเชื่อที่ว่าผู้ถูกทดสอบจะแสดงหรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าเหล่านั้นตามที่เป็นจริง อย่างไรก็ตามแบบทดสอบบุคลิกภาพมีการพัฒนาการและปรับปรุงใหม่ซ้ำกว่าแบบทดสอบชนิดอื่น ๆ

3. แบบทดสอบที่บีเนท์สร้างขึ้นเพื่อแยกคนปัญญาอ่อนออกจากคนปกติ
4. ความสามารถของเด็กที่ทำได้จากแบบทดสอบของบีเนท์คิดเป็นอายุสมอง
5. แบบทดสอบสติปัญญาไม่สามารถใช้เป็นกลุ่มได้
6. แบบทดสอบความถนัดสร้างขึ้นใช้ในการแนะแนวอาชีพ
7. คนตรึจัดว่าเป็นความถนัดชนิดหนึ่ง
8. การประเมินลักษณะทางลายมือรวมอยู่ในการทดสอบความสัมฤทธิ์ผลด้วย
9. เราไม่ใช่แบบทดสอบความสัมฤทธิ์ผลในการคัดเลือกคนเข้าทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม
10. อารมณ์เป็นส่วนหนึ่งของสติปัญญา
11. การรายงานด้วยตนเอง (Self-Report) เป็นแบบทดสอบบุคลิกภาพชนิดหนึ่ง
12. โพรเจกทีฟเป็นการอธิบายความรู้สึกนึกคิดของผู้ถูกทดสอบจัดเป็นการทดสอบบุคลิกภาพชนิดหนึ่ง

3. แหล่งค้นคว้าเกี่ยวกับแบบทดสอบทางจิตวิทยา

แบบทดสอบทางจิตวิทยา ได้มีการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาในทุก ๆ สาขา ไม่ว่าจะเป็นแบบทดสอบที่ใช้ในการแนะแนว คลินิก การศึกษา หรือการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานก็ตาม ดังนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการที่ผู้ใช้แบบทดสอบจะต้องติดตามศึกษาแบบทดสอบใหม่ ๆ อยู่เสมอ ซึ่งผู้ใช้แบบทดสอบอาจจะติดตามหาแหล่งของแบบทดสอบจาก Mental Measurements Yearbooks ซึ่งพิมพ์โดยบรูโร (Buros, 1965) ซึ่งเป็นหนังสือรายปี เล่มนี้ได้พิมพ์เกี่ยวกับแบบทดสอบด้านต่าง ๆ ที่ได้ถูกสร้างขึ้นมาเป็นภาษาอังกฤษ ทั้งด้านจิตวิทยา การศึกษา และแนะแนวอาชีพ

นอกจากนี้แล้วยังมีวารสาร ทางจิตวิทยา และการศึกษา คือ Educational and Psychological Measurement ก็ได้อธิบายถึง การเลือกใช้ การใช้ และการประเมินผล จากแบบทดสอบ ตลอดจนบอกให้ทราบถึงความเที่ยงตรงต่าง ๆ ของแบบทดสอบซึ่งจะช่วยให้เราได้เข้าใจถึงแบบทดสอบเฉพาะอย่างต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี แต่อย่างไรก็ตาม หนังสือที่จะบอกให้ผู้ทดสอบทราบถึงแบบทดสอบทุกประเภทที่พิมพ์ออกในแต่ละปีอย่างละเอียดคือ Mental Measurement Yearbook

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ให้นักศึกษาออกชื่อแหล่งที่จะหาข้อมูลเกี่ยวกับแบบทดสอบทางจิตวิทยาตามที่ทราบ

1.

2.

สรุป

งานของการทดสอบทางจิตวิทยา คือ การวัดความแตกต่างระหว่างบุคคลหรือวัดปฏิกิริยาของคน ๆ เดียวกัน แต่ในกรณีหรือสถานการณ์ที่แตกต่างกัน โดยในระยะเริ่มแรกของการทดสอบนั้น เริ่มจากปัญหาทางการศึกษา ซึ่งได้แก่การจัดชั้นเรียนให้กับเด็ก ดังนั้นแบบทดสอบชุดแรกที่เกิดขึ้นได้แก่แบบทดสอบสติปัญญา โดยบีเนต์และซิมองด์ (Binet - Simon Scale, 1905) และต่อมาได้ปรับปรุงจนเป็นแบบทดสอบที่รู้จักกันในปัจจุบันในชื่อของ Standford - Binet Intelligence Scale (1916) และได้มีการแนะนำคำว่า I.Q. หรือ Intelligence Quotient หรืออัตราส่วนระหว่างอายุสมอง (Mental Age) และอายุจริง (Chronological Age) เป็นครั้งแรก ในระยะต่อมาแบบทดสอบชนิดต่าง ๆ ได้ถูกสร้างขึ้นทั้งแบบทดสอบสติปัญญาแบบเป็นกลุ่ม แบบทดสอบความถนัดความสามารถพิเศษ แบบทดสอบความสัมฤทธิ์ผล และแบบทดสอบบุคลิกภาพ แหล่งที่สามารถค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับแบบทดสอบ ได้แก่ Mental Measurement Year Books ซึ่งพิมพ์โดยบรูโร (Buros, 1965) ซึ่งจะเป็นหนังสือที่ออกเป็นประจำทุกปี

แบบฝึกหัด

ตอนที่ 1 ให้นักศึกษาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อความที่ถูกต้อง และเขียน × หน้าข้อความที่ผิด

- 1. การทดสอบทางจิตวิทยาเกี่ยวข้องกับจิตวิทยาความแตกต่าง
- 2. การทดสอบทางจิตวิทยาคือการแยกคนปัญญาอ่อนออกจากคนปกติ
- 3. การทดสอบทางจิตวิทยารวมถึงการทดสอบความผิดปกติในด้านบุคลิกภาพด้วย
- 4. การทดสอบทางจิตวิทยาเริ่มจากปัญหาในการศึกษา
- 5. การทดสอบทางจิตวิทยาพัฒนามาจากปัญหาที่เกิดขึ้นของบุคคลในด้านอารมณ์
- 6. โรงเรียนจัดเป็นสถานที่ ๆ ใช้แบบทดสอบมากที่สุด
- 7. เราสามารถใช้ผลจากการทดสอบบอกลักษณะความแตกต่างของแต่ละบุคคลได้
- 8. Esquirol เป็นคนแรกที่ชี้ได้ว่า คนปัญญาอ่อนแบ่งเป็นหลายระดับ
- 9. Esquirol ยอมรับว่า “ภาษา” มีส่วนสำคัญในการบอกระดับสติปัญญา

- 10. Sequin เชื่อว่าเราสามารถฝึกฝนเป็นพิเศษให้แก่คนปัญญาอ่อนได้
- 11. Sequin เชื่อว่าส่วนของประสาทสัมผัสและอวัยวะต่าง ๆ ไม่เกี่ยวข้องกับ “การกระทำ” (Performance)
- 12. “การกระทำ” (Performance) เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของแบบทดสอบสติปัญญาในภายหลัง
- 13. นักจิตวิทยาสมัยศตวรรษที่ 19 ได้รับอิทธิพลจากสรีรวิทยาและฟิสิกส์
- 14. สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นขณะทำการทดสอบไม่มีผลกระทบต่อการศึกษา
- 15. เราสามารถวัดประสิทธิภาพในการตอบสนองของแต่ละบุคคลได้ตั้งแต่สมัยของกัลตัน
- 16. Free-Association ถูกนำมาใช้ในสมัยของ Wundt
- 17. Mental Test ถูกนำมาใช้เป็นครั้งแรกโดย คาเทล (Cattell)
- 18. Mental Test หมายถึงแบบทดสอบทางจิตวิทยาทุกประเภท
- 19. แบบทดสอบชุดแรกของโลกเป็นแบบทดสอบสติปัญญา
- 20. แบบทดสอบสติปัญญาสร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดชั้นเรียนให้กับเด็ก
- 21. คำว่า “อายุสมอง” ถูกแนะนำโดย L.M. Terman
- 22. I.Q. คือ อัตราส่วนระหว่างอายุสมองกับอายุจริง
- 23. แหล่งที่ใช้ในการติดตามแบบทดสอบใหม่คือ Mental Measurement Yearbooks.
- 24. แบบทดสอบความสัมพันธ์ผลชุดแรกเป็นของธอร์นไคด์
- 25. แบบทดสอบสติปัญญาใช้ทดสอบได้ครั้งละ 1 คนเท่านั้น

ตอนที่ 2 ให้นักศึกษาเลือกคำตอบที่ถูกต้อง เพียงคำตอบเดียว

1. แบบทดสอบทางจิตวิทยาคือเครื่องมือที่ใช้เพื่อ
 1. แยกบุคคลปัญญาอ่อนออกจากคนปกติ
 2. ตรวจสอบคนผิดปกติในด้านอารมณ์
 3. วัดความสามารถระหว่างบุคคล
 4. ค้นหาปัญหาที่เกิดขึ้นของแต่ละบุคคล
 5. วัดประสิทธิภาพของคน ๆ เดียวกันในกรณีหรือสถานการณ์ที่แตกต่างกัน
2. คำว่า “Mental Test” หมายถึง
 1. แบบทดสอบทางจิตวิทยา
 2. แบบทดสอบสติปัญญา
 3. แบบทดสอบความสัมพันธ์ผล

4. แบบทดสอบความถนัดและความสามารถพิเศษ
 5. ผิดหมดทุกข้อ
3. แบบทดสอบชุดแรกเกิดจาก
1. ปัญหาด้านการเรียน
 2. ปัญหาการแนะแนวอาชีพ
 3. ผลจากความผิดปกติทางอารมณ์
 4. ความพยายามที่จะแยกคนปัญญาอ่อนออกจากคนปกติ
 5. ปัญหาการคัดคนเข้าทำงาน

ตอนที่ 3 ให้ตอบคำถามต่อไปนี้

1. แบบทดสอบทางจิตวิทยาคืออะไร

.....

.....

.....

.....

.....

2. จงกล่าวถึงประวัติความเป็นมาของแบบทดสอบทางจิตวิทยา

.....

.....

.....

.....

3. คำว่า "Mental Test" หมายถึงอะไร

.....

.....

.....

.....

4. จงกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของแบบทดสอบแต่ละชนิดที่นักจิตวิทยาสร้างขึ้น

.....

.....

.....

.....

.....